

šeny přezvědné osoby a že nebyla proto při onom roku přítomna ani zastoupena. Toto místo zákonné uvádí však jako důvod zmatečnosti, že byla porušena zásada o nutnosti slyšení účastníky před rozhodnutím, nikoli tedy, že nebyli účastníci uvědoměni o roku určeném k výsledku přezvědných osob. Zásada vyslovená v § 18 cit. zák. však porušena nebyla, neboť odpůrkyni byla jak v první stolici, tak i za řízení rekursního dána příležitost, aby se o věci vyjádřila, což ona také učinila písemnými podáními, a mimo to při rozích byl přítomen její právní zástupce. Také zmatečnosti podle § 41, lit. h) cit. zák. zde není, ježto usnesení rekursního soudu si neodporuje a lze je bezpečně přezkoumat. Pokud jde o právní posouzení, jest ovšem předmětem celého řízení stanoviti obecnou hodnotu pozemku ke dni 1. ledna 1914; v té příčině však jest důležitá okolnost, zdali k onomu dni jest považovati pozemek ten za stavební místo či jen za pozemek zemědělský, neboť to má zajisté vliv na jeho obecnou hodnotu, a když rekursní soud po pečlivém doplnění řízení, uváživ všecky jeho výsledky, dospěl stejně jako první soud k úsudku, že pozemek ten jest oceniti nikoli jako místo stavební, nýbrž jako pozemek zemědělský, a přidržel se proto odhadu znalce Josefa D., nelze říci, že by se jeho rozhodnutí přičilo jasnému a nepochybnému znění odhadního řádu čís. 100/33 Sb. z. a n. nebo jiného zákona. Soudní znalec D. zjistil prodejní hodnotu pozemku toho jako pozemku zemědělského ke dni 1. ledna 1914 podle jednotek plošné míry, tedy způsobem stanoveným v §§ 17 a 18 cit. odhadního řádu, a byly proto nižší soudy oprávněny vzítí jeho odhad za základ svého rozhodnutí.

### Čís. 15193.

**Vrácení věna zřízeného bez notářského spisu a manželu odevzdaného lze žádati jen za předpokladů uvedených v §§ 1229, 1264, 1266 obč. zák.**

(Rozh. ze dne 13. května 1936, Rv I 817/34.)

Žalobce žádá na žalovaném vrácení částky 20.000 Kč, kterou vyplatil žalovanému dne 26. června 1930 jako část věna podle úmluvy ze dne 22. června 1930 za svou dceru C., tvrdě, že částka tato měla býti podle zmíněné úmluvy žalobci vrácena, kdyby v době 2 roků ode dne uzavření sňatku manželské společenství již právně či skutečně netrvalo; tento předpoklad nastal, neboť manželství bylo fakticky zrušeno. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud žalobu zamítl.

### Důvody:

Ujednání ze dne 22. června 1930 je slib věna učiněný muži podle § 1218 obč. zák., jenž ovšem pro nedostatek formy notářského spisu je neplatný (srovn. rozhodnutí bývalého vídeňského nejvyššího

soud. dvoru, repertorium nálezů č. 109, Gl. U. 9268 a důvody judikátu č. 239, Gl. U. n. ř. 7645). Že jde o ujednání ve smyslu § 1218 obč. zák., plyne z toho, že ujednání to bylo uzavřeno mezi žalobcem a žalovaným a nikoliv mezi žalobcem a jeho dcerou, sporná částka byla vyplacena žalovanému a nikoli dceři, a žalobce si vymínil, aby žalovaný vrátil věno jemu jako zřizovateli (t. zv. dos receptitia). Je proto bezvýznamné, že se v onom ujednání praví úvodem, že »moje dcera obdrží věnem 100.000 Kč«. Když ujednání z 22. června 1930 je neplatné pro nedostatek formy notářského spisu co do hlavní úmluvy, je neplatné i co do úmluvy vedlejší o vrácení věna, která tvoří s hlavní úmluvou nedílnou součást, a nemůže se žalobce domáhati na základě něho vrácení částky 20.000 Kč proto, že nastala smluvená rozvazovací podmínka, t. j. že manželství mezi jeho dcerou a žalovaným bylo již fakticky zrušeno. Žalovaný přijal ovšem částku 20.000 Kč dotis causa od žalobce a bylo mu tedy věno sice neplatně přislíbeno, ale skutečně dáno. Toto odevzdání věna nevyžaduje formy notářského spisu (srovn. rozh. č. 10422 Sb. n. s.). Než tu platí o vrácení tohoto skutečně odevzdaného věna ustanovení občanského zákoníka a nikoliv to, co pro nedostatek formy neplatně si sporné strany ujednaly. Že by nastaly tyto z á k o n n é předpoklady, aby mu věno bylo vráceno, žalobce netvrdí (§§ 1229, 1264, 1266 obč. zák.). Pokud žalobce tvrdí, že mu zažalovaný nárok přísluší též z důvodu kondikce sine causa, žalobci přisvědčiti nelze, protože k manželství mezi jeho dcerou a žalovaným skutečně došlo, a protože za trvání manželství věno bez zachování předepsané formy zřízené nelze vzhledem k ustanovení § 143<sup>3</sup> obč. zák. požadovati zpět (srovn. rozh. č. 3746 Sb. n. s.).

### Čís. 15194.

**K otázce platnosti výpovědi zaměstnance dané společností s ručením obmezeným.**

**Význam a účel předpisu § 40 zák. o spol. s r. o.**

**Projev vůle společnosti s r. o. nemusí se státi v písemné formě protokolární.**

**Jednatel společnosti s ručením obmezeným může se dáti zastupovati na valné hromadě zmocněncem.**

(Rozh. ze dne 13. května 1936, Rv I 1325/34.)

Žalobce byl zaměstnán u firmy T., společnost s ručením obmezeným. Firma po prohlášení konkursu dne 19. února 1932 likvidovala. Dopisem ze dne 11. února 1932 doporučeně doručeným 15. února 1932 dostal žalobce čtvrtletní výpověď s tím, že jeho služební poměr se končí dnem 31. března 1932. Žalobce dopisem ze dne 20. února 1932, doručeným správcí konkursní podstaty dne 21. nebo 22. února 1932, upozornil na nesprávnost výpovědi a nesouhlasil s ní, což projevil dopisem tím a